

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 347. Num usurarium sit adjectum mutuo pactum, ut res mutuata
restituatur in eadem mensura & bonitate, etiamsi pretium ejus creverit
tempore restitutioni præfixo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

restitutionis plus valitura sit, an non, seu minus, licet pacisci, & dein exigi potest, ut res in eadem quantitate, ejusdemque valoris, cujus erat tempore mutationis, restituatur; quia tunc æqualis conditio utriusque contrahentis mutantis & mutuatarii quod ad periculum, & quod ad lucrum; unde si mutans lucretur acuto valore seu pretio, id non provenit ex pacto exigendi in eo casu supra sortem vi mutui, sed per accidens, & casu fortuito, quia tempore solutionis auctus est valor rei mutuatae; ita Mol. *tr. 2. de just. d. 311. n. 1.* Azor. *p. 3. l. 5. de usur. c. 7. q. 5.* Less. *L. 2. c. 20. d. 17. n. 154.* Lugo *Tom. 2. de just. d. 25. f. 7. n. 112.* quos citat & sequitur Pirh. *b. 1. n. 54.* cum communi.

2. Resp. Secundò: Si mutuans rem, v. g. vinum, servaturus erat in illud tempus, quo valor ejus excrevit, licet, id mutuo dat, in eadem, quod datum est, mensura & bonitate restituendum cum incremento superaddendo sorti, ratione lucri cessantis, quod habere potuisset, si vinum mutuo non dedisset, sed servasset usque ad tempus excrevissent pretii, modò tamen ex dicto incremento detrahantur sumptus, quos impendere mutuans debuisset in conservationem illius, usque ad tempus solutionis seu restitutionis vini mutui. Mol. *l. c. n. 3.* Lugo *l. c. n. 133.* Pirh. *cit. n. 52.* item cum communi.

3. Resp. Tertiò: Dum prævidetur certò, vel saltem probabiliter vinum minus valiturum tempore solutionis potest mutuans licet, & sine usura pacisci, ut plures urnæ vini reddantur, quæ suppleant defectum pretii tunc futuri, seu quæ adæquant pretium existens tempore dati mutui, sive mutuans fuisset venditurus illud, aut consumpturus, sive servaturus in tempus minuendi pretii, v. g. pro duabus urnis datis mutuo reddantur quatuor urnæ æquantes, & non superantes pretium duarum illarum urnarum, quia sic æquabitur pretium dati & recepti mutui, uti etiam æquipatur, si mutuans pro quatuor urnis reciperet tantum duas, quæ tamen tantundem & non plus valerent ob accrescens pretium tempore solutionis, quanti valebant quatuor urnæ, atque ita mutuans non formaliter, sed solum materialiter minus reciperet, quam dedit, ita Less. *l. c. n. 146.* Lugo *l. c. n. 114.* Pirh. *n. 55.* Non verò licitum est pacisci, ut in eadem mensura reddatur mutuum, si prævideatur tempore solutionis plus valiturum, quam tempore mutationis, quia sic plus ex mutuo acciperetur, quam datum fuisset, Lugo *l. c. f. 7. n. 118.* Less. *num. 152.* Pirh. *n. 57.* nisi tamen reservari potuisset ad tempus, quo ejus valor crevisset secundum dicta.

4. Resp. Quarò: Illicitum quoque & usurarium erit pactum, quo mutuans obligat mutuatarium ad reddendum mutuum, non antè quam valor, seu pretium rei excreverit; cum hac ratione cogatur mutuatarius, ad solvendum lucrum ex mutuo, reddendo quidem rem mutuam in eadem mensura, sed aucto illius pretio, Lugo *l. c. num. 116.* Pirh. *n. 56.* Item usurarium erit, mutuatario ex necessitate, aliave causa id acceptante sub pacto reddendi novum. Pirh. *l. c.* Secus est, si mutuo detur verus frumentum, si illud tempore mutationis tanti valeat, quanti novum tempore solutionis, etiamsi id cedat in commodum mutantis, utpote qui facilius conservare potest quam novum. Sylv. *v. usura. 1. q. 17.* Nav. *cit. c. 27. num. 224.* Mol. *cit. d. 311. n. ult.* Lugo *l. c. f. 7. num. 117.*

5. Resp. Quintò: Si in contractu mutui nihil

conventum seu expressum de reddenda re in eadem mensura, vel potius de valore rei, & tempore contractus non prævidebatur augendum vel minuendum pretium, præsumitur intentionem contrahentium fuisse, ut juxta naturam & conditionem mutui res mutuata reddatur in eadem specie, mensura & bonitate, sive pretium accreverit, sive decreverit. Lugo *l. c. n. 122.* si verò tempore mutationis prævidebatur pretium postea augendum, vel minuendum, videtur intentio contrahentium fuisse, ut non redderetur in eadem mensura, sed in majore vel minore, in eodem tamen valore. Lugo *n. 123.* ubi tamen iterum distinguit, ita, ut, si prævisum fuerit, pretium seu valorem minuendum cum damno solius mutantis, sufficiat mutuatario reddere rem, v. g. frumentum in æquali mensura & bonitate, licet pretium decreverit, eò, quod mutuans, si aliud non exprimat, censetur voluisse mutuatario juxta naturam puri mutui, nimirum, ut in æquali valore reddatur, quod licet & absque injuria facere poterat, & decrementum illius valoris liberè mutuatario condonasse; si verò vice versà prævisum, quod pretium tempore solutionis sit futurum majus, mutuatarius non obligabitur regulariter ad reddendum in eadem mensura, sed in minore, quæ tamen adæquet valorem frumenti, qui erat tempore mutationis; quia mutuans, si prævidet augmentum pretii, non potuit exigere, ut in eadem mensura reddatur; cum talis injusta intentio in eo præsumi non debeat, quin et si mutuans illicite voluisset reddi in eadem mensura, mutuatarius ad hoc non teneretur, sed potest petere, ut talis contractus injustus ad æqualitatem reducatur, rejecto onere illo, quod justè ei imponi non potuit; ita fere Pirh. *b. 1. n. 58.*

Quæst. 348. An propter carentiam pecunie mutuo datae, vel ratione obligationis non repetendi eam certo tempore, liceat aliquid ultra sortem mutuo datam exigere?

1. Resp. Ad primum: Id esse usurarium, cum carentia rei mutuatae sit quid intrinsecum ipsi mutuo, ratione autem mutui nihil exigi possit: unde inter alias Innoc. XI. meritò damnavit hanc propositionem, Anno 1679. *Cum numerata pecunia pretiosior sit numeranda, & nullus sit, qui non majoris faciat pecuniam presentem, quam futuram, potest creditor aliquid ultra sortem à mutuatario exigere, & eo titulo ab usura excusari.*

2. Resp. Ad secundum: Neque etiam licitum est, pro obligatione non repetendi mutuum per aliquod tempus, v. g. per annum; cum omne mutuum secum afferat hanc obligationem, ne aliàs esset merum precarium, adeoque dilatio repetitionis sit de ratione intrinseca lucri, unde sicut nihil exigi potest ultra sortem, ita nec ratione hujus obligationis. Lugo *Tom. 2. de j. & j. d. 25. f. 3.* Unde jam etiam, dum quis ab initio mutuat, v. g. ad mensem, & postea proroget tempus solutionis ad annum, adhuc præcisè ratione hujus prorogationis seu obligationis non repetendi ante annum; quæ videri poterat superaddi mutuo, nihil exigi potest ultra sortem; quia censetur talis prorogatio duplex mutuum, vel continuatio primi, atque ita sicut nihil exigi potest ultra sortem pro obligatione prima non repetendi, sic neque pro secunda; cum qualibet obligatio non repetendi tali mutuo sit intrinseca. Reiffenst. *b. 1. n. 90.*

Quæst.